

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

18. De quodam Gennadio, dubitante aliqu[n]do, an aliqua esset vita post mortem, qui admirabili in somnis visione hoc errore liberatus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

niam inferni supplicia nec visa & cognita vitare voluerunt.

D. Augustinus epist. 100. ad Euodium. De quodam Gennadio, dubitante aliquando an aliqua esset vita post mortem, qui admirabili in somnis visione hoc errore liberatus est.

CAP. XVIII.

NArrabo vnum aliquid breuiter vnde cogites: Frater noster Gennadius notissimus ferè omnibus, nobisque charissimus medicus, qui nunc apud Carthaginem degit, & Romæ suæ artis exercitatione præpoluit, ut hominem religiosum nosti, atque, erga pauperum curam impigra misericordia facilimoque animo benignissimum, dubitabat tamen aliquando, ut modò nobis retulit, cum adhuc esset adolescens, & in his eleemosynis feruentissimus, vtrum esset vlla vita post mortem. Huius igitur mentem & opera misericordiarum quoniam Deus nullo modo desereret, apparuit illi in somnis conspicuus iuuenis & dignus intendi, eiq; dixit: Sequere me: quem dum sequeretur, venit ad quædam ciuitatem, vbi audire cœpit à dextra parte sonos suauissimæ cantilenæ, vltra solitam notamque suauitatem. Tunc intento quidnam esset, ait, hymnos esse beatorum atque sanctorum. Sinistra autem parte quid se vidisse retulit, non satis memini. Euigilauit & somnium fugit, tatumque de illo, quatum de somnio cogitauit: alia
verò

verò nocte, ecce idem ipse iuuenis eidem rursus apparuit, atque ab illo vtrum cognoscetur, interrogauit: respondit iste, quod eum bene planeque cognosceret. Tunc ille quaesitum ubi se nosset. Nec memoriae defuit, quod identidem responderet, totumque visum illud hymnosque sanctorum, ad quos audierat, eo duce venerat, qua recentissimos recedebatur facilitate narrauit. Hic ille percontatus est, vtrumnam id quod narrauerat in somnis vidisset, an vigilans? Respondit, in somnis illa vidisti. Sed etiam nunc, in somnis videre scias. Hæc cum audisset iste, ita effectus didit, atque id responsione firmavit. Tunc hominem docebat, adiecit, & ait: ubi est corpus tuum? Ille respondit, in cubiculo meo. Scisne, inquit ille, in eodem corpore nunc illigatos esse, & clausos, & oculos tuos, nihilque illis oculis te videre? Respondit, scio. Tunc ille: Qui sunt ergo, inquit, oculi, quibus me vides? Ad hoc iste non inueniens quid responderet, obticuit. Cuius instanti, ille quod his interrogationibus commoliebatur, aperuit: & continuo, sicut, inquit, oculi illi carnis tuæ, utique in dormientiæ que in lectulo iacente nunc vacant, nec aliter operantur, & tamen sunt isti, quibus me intueris, & ista vteris visione: ita cum defunctus eris, nihil agentibus oculis carnis tuæ vitæ inierit qua viuas, sensusque quo sentias.

iam deinceps, ne dubites vitam manere post mortem. Ita sibi homo fidelis, ablatam dicit huius rei dubitationem. Quo docente, nisi prudentia & misericordia Dei?

Rupertus Abbas Tuitiensis libr. 7. de diuinis officijs cap. 4. Demiraculo, quo fides resurrectionis probata est contra quendam, de ea dubitante, & contra hereticos circa annum Domini IIII, grassantes, ac dicentes: quomodo corpus Dominicum post resurrectionem verum fuerit, quod clausis ad discipulos ianuis introiuit.

CAP. XIX.

HOC sancto Paschæ sabbato, quo cerco (de cuius quoque præconijs superius aliqua diximus) annus ab Incarnatione Domini millesimus cêtesimus vndecimus inscriptus est in Ecclesia S. Laurentij, ad proce-
Lauren. Tra
 dentes eiusdem diei matutinos extinctis de-
lecte vbi ma
 more cunctis luminaribus, dum eorum vlti-
nachus nune
 mum extingueretur, & ad canticum Euange-
erat Ruper
 lij, hæc antiphona à Domino Abbate Beringe-
tus hic ap
 ro imponeretur, Mulieres sedentes ad monu-
thorisse Tri
 mentum, ecce repentè ante pedes fratris eu-
themio.
 iusdam nostri proiectum cecidit ipsius quo-
 firmiter substrictus erat, cingulum. Ille solu-
 tum esse, & sic cecidisse suspicatus, quod ta-
 men mirum fuisset, quia cùm delapsum fue-
 rat, neque circum crura pedesque descende-
 rat, sed ante pedes quasi proiectum (vt dictum
 est) exilierat: inclinavit se, vt tollens illud,
 rursum